# KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1494/2002

**av den 21 augusti 2002**

**om ändring av bilagorna III, VII och XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 när det gäller övervakning av bovin spongiform encefalopati, utrotning av transmissibel spongiform encefalopati, avlägsnande av specificerat riskmaterial och bestämmelser om import av levande djur och produkter av animaliskt ursprung**

**(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ([1]), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 270/2002 ([2]), särskilt artikel 23 i denna, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EG) nr 999/2001 innehåller bestämmelser om övervakning av bovin spongiform encefalopati (BSE) hos nötkreatur, om destruktion av embryon och ägg från nötkreatur i BSE-fall, om handel med embryon och ägg från nötkreatur samt om avlägsnande av specificerat BSE-riskmaterial.

(2) När programmen för övervakning av BSE hos nötkreatur ändrades genom kommissionens förordning (EG) nr 1248/2001 ([3]), föreskrevs att övervakningen skulle ses över mot bakgrund av resultaten från de första sex månaderna.

(3) Under det andra halvåret 2001 testades mer än fem miljoner nötkreatur för BSE, av vilka 457 var positiva. De flesta positiva fall utgjordes av djur som dött på jordbruksföretag, nödslaktade djur och djur vars slakt sköts upp på grund av misstankar om sjukdom eller störning i deras allmäntillstånd.

(4) För att säkerställa att övervakningsprogrammet tillämpas på ett enhetligt sätt är det nödvändigt att i kapitel A.I.2 i bilaga III klargöra definitionen av djur vars slakt skjutits upp på grund av misstankar om sjukdom eller störning i deras allmäntillstånd.

(5) Alla djur över 24 månader som dött på jordbruksföretag har BSE-testats inom ramen för en ettårig statistisk undersökning enligt övergångsbestämmelsen i förordning (EG) nr 999/2001. För att säkerställa en effektiv upptäckt av BSE-fall, bör testningen av alla djur över 24 månader som dött på jordbruksföretag fortsätta varaktigt. För att undvika oproportionerliga kostnader bör undantag beviljas för djur som dör i avlägsna områden där ingen insamling av döda djur har anordnats.

(6) Det är viktigt att följa utvecklingen av BSE-epidemin hos djur som fötts efter det att det förstärkta foderförbudet trädde i kraft i Förenade kungariket. Därför bör testning av djur som slaktats eller destruerats enligt systemet för slakt av nötkreatur som är äldre än 30 månader utvidgas till att omfatta alla djur som fötts efter det att foderförbudet infördes. Upptäckt av positiva fall bland djur yngre än 42 månader är mycket osannolikt och det skulle därför vara oproportionerligt att kräva testning av friska djur som är yngre än det och som skall destrueras enligt undantagsplanen i kommissionens förordning (EG) nr 716/96 av den 19 april 1996 om undantagsåtgärder till stöd för nötköttsmarknaden i Förenade kungariket ([4]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1176/2000 ([5]).

(7) Bestämmelserna om kontrollmärkning av slaktkroppar som valts ut för testning av transmissibel spongiform encefalopati måste klargöras.

(8) För att undvika oproportionerliga kostnader inom övervakningsprogrammet för mindre idisslare bör undantag beviljas för djur som dör i avlägsna områden där ingen insamling av döda djur har anordnats.

(9) Bestämmelserna om frivilliga övervakningsprogram för andra djurarter än nötkreatur, får och getter bör klargöras.

(10) I Vetenskapliga styrkommitténs yttrande av den 16 maj 2002 om nötkreaturembryons säkerhet fastställde kommittén att det inte krävs några andra åtgärder än dem som föreskrivs i protokollen från *International Embryo Transfer Society*. På sitt ordinarie möte i maj 2002 beslutade Internationella byrån för bekämpande av smittsamma husdjurssjukdomar (OIE) på motsvarande vetenskapliga grunder att ta bort alla villkor för handel med embryon och ägg från nötkreatur. Bestämmelserna om destruktion av embryon och ägg från nötkreatur i BSE-fall samt BSE-relaterade handelsvillkor för embryon och ägg från nötkreatur bör därför upphävas.

(11) Bestämmelserna om avlägsnande och kontroll av specificerat riskmaterial måste klargöras.

([1]) EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.
([2]) EGT L 45, 15.2.2002, s. 4.
([3]) EGT L 173, 27.6.2001, s. 12.
([4]) EGT L 99, 20.4.1996, s. 14.
([5]) EGT L 131, 1.6.2000, s. 37.

(12) I sitt yttrande av den 27 juni 2002 om den geografiska BSE-risken i vissa tredje länder drog Vetenskapliga styrkommittén slutsatsen att utöver de länder som bedömts tidigare, är förekomsten av BSE hos inhemska nötkreatur i högsta grad osannolik i Island och Vanuatu. Därför bör Island och Vanuatu undantas från handelsvillkoren för levande nötkreatur och material från nötkreatur, får och getter.

(13) Förordning (EG) 999/2001 bör därför ändras.

(14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

Bilagorna III, VII och XI till förordning (EG) 999/2001 skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 augusti 2002.

*På kommissionens vägnar*

David BYRNE

*Ledamot av kommissionen*

*BILAGA*

1. Bilaga III skall ersättas med följande:

*"BILAGA III*

**ÖVERVAKNINGSSYSTEM**

KAPITEL A

I. **Övervakning av nötkreatur**

1. *Allmänt*

Övervakning av nötkreatur skall genomföras enligt de laboratoriemetoder som fastställs i kapitel C punkt 3.1 b i bilaga X.

2. *Övervakning av djur som slaktats för att användas som livsmedel*

2.1 Alla nötkreatur som är äldre än 24 månader och som

— 'nödslaktats' enligt definitionen i artikel 2 n i rådets direktiv 64/433/EEG ([1]), eller

— slaktats enligt kapitel VI punkt 28 c i bilaga I till direktiv 64/433/EEG, utom djur som inte uppvisar kliniska tecken på sjukdom och som slaktats i samband med en kampanj för sjukdomsutrotning,

skall testas för BSE.

2.2 Alla nötkreatur äldre än 30 månader som

— slaktas på normalt sätt för att användas som livsmedel, eller

— slaktats i samband med en kampanj för sjukdomsutrotning enligt kapitel VI punkt 28 c i bilaga I till direktiv 64/433/EEG, utom djur som inte uppvisar kliniska tecken på sjukdom,

skall testas för BSE.

2.3 Genom undantag från punkt 2.2 och med avseende på nötkreatur som fötts, uppfötts och slaktats på dess territorium får Sverige besluta att endast undersöka ett slumpmässigt urval. Urvalet skall omfatta minst 10 000 djur per år.

3. *Övervakning av djur som inte slaktats för att användas som livsmedel*

3.1 Alla nötkreatur över 24 månader som har dött eller avlivats, men som inte

— avlivats för destruering enligt kommissionens förordning (EG) nr 716/96 ([2]),

— avlivats inom ramen för en epidemi, som mul- och klövsjuka, eller

— slaktats för att användas som livsmedel

skall testas för BSE.

3.2 Medlemsstaterna kan besluta att göra undantag från bestämmelserna i punkt 3.1 på avlägsna områden med låg djurtäthet, där ingen insamling av döda djur anordnas. Medlemsstater som tillämpar detta undantag skall underrätta kommissionen om detta och lämna en förteckning över undantagna områden. Undantaget skall inte omfatta mer än 10 % av nötkreaturspopulationen i medlemsstaten.

4. *Övervakning av djur som köpts upp för destruering enligt förordning (EG) nr 716/96*

4.1 Alla djur som nödslaktats eller som befunnits vara sjuka vid undersökning före slakt skall testas för BSE.

4.2 Alla djur över 42 månader som fötts efter den 1 augusti 1996 skall testas för BSE.

4.3 Varje år skall ett slumpmässigt urval av minst 10 000 djur som inte omfattas av punkterna 4.1 och 4.2 testas för BSE.

([1]) EGT 121, 29.7.1964, s. 2012/64.
([2]) EGT L 99, 20.4.1996, s. 14.

5. *Övervakning av andra djur*

Utöver den testning som avses i punkterna 2–4 får medlemsstaterna besluta att frivilligt testa andra nötkreatur som befinner sig på deras territorium, särskilt om dessa djur kommer från länder med inhemska fall av BSE, har ätit foder som kan ha varit smittat, eller har fötts av eller härstammar från BSE-infekterade moderdjur.

6. *Åtgärder efter testning*

6.1 När ett djur som slaktats för att användas som livsmedel valts ut för testning av BSE, skall kontrollmärkningen enligt kapitel XI i bilaga I till direktiv 64/433/EEG inte göras på slaktkroppen av detta djur innan ett negativt resultat för snabbtestet har erhållits.

6.2 Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i punkt 6.1 när det finns ett officiellt system i slakteriet som säkerställer att inga delar av undersökta djur som försetts med kontrollmärkningen lämnar slakteriet innan ett negativt resultat för snabbtestet har erhållits.

6.3 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos det djur som testats för BSE skall behållas under officiell övervakning till dess att ett negativt resultat för snabbtestet har erhållits, utom om det destrueras i enlighet med punkt 3 eller 4 i bilaga V.

6.4 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos det djur som snabbtestats positivt för BSE skall destrueras enligt punkt 3 eller 4 i bilaga V, utom material som behålls i samband med den registrering som föreskrivs i kapitel B avsnitt III.

6.5 När ett djur som slaktats för att användas som livsmedel har testats positivt vid snabbtestet för BSE skall, förutom den positivt testade slaktkroppen, åtminstone den slaktkropp som omedelbart föregick och de två slaktkroppar som omedelbart följde den positivt testade slaktkroppen på samma slaktband destrueras i enlighet med punkt 6.4.

6.6 Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i punkt 6.5 när det finns ett system i slakteriet som förhindrar att slaktkroppar smittar varandra.

II. **Övervakning av får och getter**

1. *Allmänt*

Övervakning av får och getter skall genomföras enligt de laboratoriemetoder som fastställs i kapitel C punkt 3.2 b i bilaga X.

2. *Övervakning av djur som slaktats för att användas som livsmedel*

Djur som är äldre än 18 månader, eller som har mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandköttet, och som slaktats för att användas som livsmedel skall testas i de antal som anges i tabellen nedan. De prov som tas skall vara representativa för varje region och säsong. Urvalet skall utformas så att man undviker överrepresentation av någon grupp med avseende på ursprung, art, ålder, ras, uppfödningsform eller andra utmärkande drag. Djurens ålder skall uppskattas utifrån tandbildning, uppenbara mognadstecken eller andra relevanta upplysningar. Flerfaldiga prov i samma besättning skall om möjligt undvikas.

| Medlemsstat | Minsta årliga urvalsstorlek<br>Slaktade djur (*) |
|---|---|
| Belgien | 3 750 |
| Danmark | 3 000 |
| Tyskland | 60 000 |
| Grekland | 60 000 |
| Spanien | 60 000 |
| Frankrike | 60 000 |
| Irland | 60 000 |
| Italien | 60 000 |
| Luxemburg | 250 |

| Medlemsstat | Minsta årliga urvalsstorlek<br>Slaktade djur (*) |
|---|---|
| Nederländerna | 39 000 |
| Österrike | 8 200 |
| Portugal | 22 500 |
| Finland | 1 900 |
| Sverige | 5 250 |
| Förenade kungariket | 60 000 |

(*) Urvalsstorleken har beräknats så att det skall vara möjligt att med 95 % säkerhet upptäcka en prevalens på 0,005 % hos slaktade djur i medlemsstater som slaktar ett stort antal vuxna får. I medlemsstater som slaktar ett mindre antal vuxna får beräknas urvalsstorleken som 25 % av det beräknade eller registrerande antalet slakttackor som slaktats år 2000.

3. *Övervakning av djur som inte slaktats för att användas som livsmedel*

Djur som är äldre än 18 månader, eller som har mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandköttet, och som har dött eller avlivats, men som inte

— avlivats inom ramen för en epidemi, som mul- och klövsjuka, eller

— slaktats för att användas som livsmedel

skall testas i de antal som anges i tabellen nedan. De prov som tas skall vara representativa för varje region och säsong. Urvalet skall utformas så att man undviker överrepresentation av någon grupp med avseende på ursprung, art, ålder, ras, uppfödningsform eller andra utmärkande drag. Djurens ålder skall uppskattas utifrån tandbildning, uppenbara mognadstecken eller andra relevanta upplysningar. Flerfaldiga prov i samma besättning skall om möjligt undvikas.

Medlemsstaterna kan besluta att undanta avlägsna områden med låg djurtäthet, där ingen insamling av döda djur anordnas, från provtagningen. Medlemsstater som tillämpar detta undantag skall underrätta kommissionen om detta och lämna en förteckning över undantagna områden. Undantaget skall inte omfatta mer än 10 % av får- och getpopulationen i medlemsstaten.

| Medlemsstat | Minsta årliga urvalsstorlek<br>Döda djur (*) |
|---|---|
| Belgien | 450 |
| Danmark | 400 |
| Tyskland | 6 000 |
| Grekland | 6 000 |
| Spanien | 6 000 |
| Frankrike | 6 000 |
| Irland | 6 000 |
| Italien | 6 000 |
| Luxemburg | 30 |
| Nederländerna | 5 000 |

| Medlemsstat | Minsta årliga urvalsstorlek Döda djur (*) |
|---|---|
| Österrike | 1 100 |
| Portugal | 6 000 |
| Finland | 250 |
| Sverige | 800 |
| Förenade kungariket | 6 000 |

(*) Urvalsstorleken har beräknats så att det skall vara möjligt att med 95 % säkerhet upptäcka en prevalens på 0,05 % hos döda djur i medlemsstater som har en stor fårpopulation. I medlemsstater som har en mindre fårpopulation beräknas urvalsstorleken som 50 % av det beräknade antalet döda djur (uppskattad mortalitet 1 %).

4. *Övervakning av andra djur*

Förutom de övervakningsprogram som fastställs i punkterna 2 och 3 får medlemsstaterna besluta att frivilligt utföra tester på andra djur, särskilt

— djur som används för mejeriproduktion,

— djur som kommer från länder med inhemska fall av TSE,

— djur som ätit foder som kan ha varit smittat,

— djur som fötts av eller som härstammar från TSE-infekterade moderdjur,

— djur som kommer från TSE-infekterade besättningar.

5. *Åtgärder efter testning av får och getter*

5.1 När ett djur som slaktats för att användas som livsmedel valts ut för testning av TSE, skall kontrollmärkningen enligt kapitel XI i bilaga I till direktiv 64/433/EEG inte göras på slaktkroppen av detta djur innan ett negativt resultat för snabbtestet har erhållits.

5.2 Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i punkt 5.1 när det finns ett officiellt system i slakteriet som säkerställer att inga delar av undersökta djur som försetts med kontrollmärkningen lämnar slakteriet innan ett negativt resultat för snabbtestet har erhållits.

5.3 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos det djur som testats skall behållas under officiell övervakning till dess att ett negativt resultat för snabbtestet har erhållits, utom när det destrueras i enlighet med punkt 3 eller 4 i bilaga V.

5.4 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos det djur som snabbtestats positivt för TSE skall destrueras enligt punkt 3 eller 4 i bilaga V, utom material som behålls i samband med den registrering som föreskrivs i kapitel B avsnitt III.

6. *Genotypning*

6.1 Prionproteinet för varje TSE-positivt får skall genotypbestämmas. TSE-fall med resistenta genotyper (får med genotyper som kodar för alanin på båda allelerna vid kodon 136, arginin på båda allelerna vid kodon 154 och arginin på båda allelerna vid kodon 171) skall omedelbart rapporteras till kommissionen. Om det är möjligt skall dessa fall lämnas in för klassificering av stamtyper. Om det inte är möjligt att klassificera stamtyperna för dessa fall skall ursprungsbesättningen samt alla andra besättningar som djuret har tillhört övervakas extra noga i syfte att upptäcka andra TSE-fall för stamtypsklassificering.

6.2 Utöver de djur som genotypbestämts enligt bestämmelserna i punkt 6.1 skall genotypen för prionproteinet av ett slumpmässigt urval av får testade enligt bestämmelserna i kapitel A avsnitt II punkt 2 bestämmas. Detta urval skall företräda minst en procent av varje medlemsstats totala urval och skall inte vara färre än 100 djur per medlemsstat. Genom undantag kan medlemsstaterna välja att genotypbestämma ett motsvarande antal levande djur i samma ålder.

III. **Övervakning av andra djurarter**

Medlemsstaterna kan på frivillig basis utföra TSE-tester på andra djurarter än nötkreatur, får och getter.

KAPITEL B

I. **Uppgifter som skall finnas med i medlemsstaternas rapporter**

1. Antal misstänkta fall per djurart för vilka man infört restriktioner för förflyttning enligt artikel 12.1.

2. Antal misstänkta fall per djurart på vilka laboratorieundersökningar görs enligt artikel 12.2 samt resultatet av undersökningarna.

3. Antal besättningar av får och getter för vilka misstänkta fall har rapporterats och undersökts enligt artikel 12.1 och 12.2.

4. Den uppskattade storleken på var och en av de delpopulationer som avses i kapitel A avsnitt I punkterna 3 och 4.

5. Antal nötkreatur som testats inom varje delpopulation enligt kapitel A avsnitt I punkterna 2–5, vilken urvalsmetod som använts samt resultatet av dessa tester.

6. Den uppskattade storleken på de delpopulationer enligt kapitel A avsnitt II punkterna 2 och 3 som valts ut för provtagning.

7. Antal får och getter och besättningar som undersökts inom var och en av de delpopulationer som avses i kapitel A avsnitt II punkterna 2–4, vilken urvalsmetod som använts samt resultatet av dessa tester.

8. Antal, åldersfördelning och geografisk spridning av positiva fall av BSE och skrapie. Ursprungslandet (om det inte är detsamma som det rapporterande landet) för positiva fall av BSE och skrapie. Antal och geografisk spridning för besättningar med positiva fall av skrapie. Födelseår och, om möjligt, födelsemånad skall anges för varje djur med BSE.

9. Positiva, bekräftade fall av TSE hos andra djur än nötkreatur, får och getter.

10. Genotypen och om möjligt rasen på varje djur som det tagits prov från inom varje delpopulation som avses i kapitel A del II punkterna 6.1 och 6.2.

II. **Uppgifter som skall finnas med i kommissionens sammanfattning**

Sammanfattningen skall bestå av tabeller som innehåller åtminstone de uppgifter som avses i del I för varje medlemsstat.

III. **Register**

1. Den behöriga myndigheten skall registrera följande uppgifter och bevara dessa i sju år:

   — Antal och typ av djur för vilka man infört restriktioner för förflyttning enligt artikel 12.1.

   — Antal kliniska och epidemiologiska undersökningar enligt artikel 12.1 samt resultatet av dessa undersökningar.

   — Antal laboratorieundersökningar enligt artikel 12.2 och resultatet av dessa.

   — Antal, identitet och ursprung avseende djur som testats inom de övervakningsprogram som avses i kapitel A samt, om det är möjligt, ålder, ras och anamnesiska uppgifter.

   — Genotypen för prionproteinet hos TSE-positiva får.

2. Undersökningslaboratoriet skall i sju år bevara alla dokument som rör testen, i synnerhet laboratoriejournaler samt, i förekommande fall, paraffinblock och fotografier av Western blotting."

2. Bilaga VII ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 a skall andra strecksatsen ersättas med följande:

"— När sjukdom har bekräftats hos ett djur av honkön, dess avkomma som har fötts under de två år som föregått sjukdomens kliniska utbrott och under två år efter detsamma."

b) I punkt 1 a skall "embryon eller ägg" strykas i den femte strecksatsen.

c) I punkt 2 a skall "embryon och ägg" strykas.

3. Bilaga XI ändras på följande sätt:

a) I del A skall punkt 1 a i ersättas med följande:

"i) Skallen inklusive hjärna och ögon, tonsiller, ryggrad utom svanskotor, länd- och bröstkotornas tvärutskott och korsbenets 'vingar', men inklusive dorsalrotsganglier och ryggmärg från nötkreatur som är äldre än tolv månader, samt tarmarna från tolvfingertarmen till rektum och tarmkäxet från nötkreatur i alla åldrar."

b) I del A skall punkt 5 a i ersättas med följande:

”a) i slakterier eller, i förekommande fall, på andra platser för slakt,”

c) I del A skall förteckningen över länder som avses i punkt 10 b ersättas med följande:

”Argentina
Australien
Botswana
Brasilien
Chile
Costa Rica
El Salvador
Island
Namibia
Nicaragua
Nya Zeeland
Panama
Paraguay
Singapore
Swaziland
Uruguay
Vanuatu.”

d) I del A skall punkt 12 a i ersättas med följande:

”a) Om ryggraden inte skall avlägsnas, skall slaktkroppar eller delar av slaktkroppar, enligt definitionen i direktiv 64/433/EEG, av nötkreatur som har ryggraden kvar, identifieras genom en blå rand på den märkning som avses i förordning (EG) nr 1760/2000, utom i leveransskedet till slutkonsumenten.”

e) Del B skall utgå.

f) I del D skall punkt 3 ersättas med följande:

”3. Punkt 2 skall inte gälla import av nötkreatur som är födda och oavbrutet uppfödda i följande länder:
Argentina
Australien
Botswana
Brasilien
Chile
Costa Rica
El Salvador
Island
Namibia
Nicaragua
Nya Zeeland
Panama
Paraguay
Singapore
Swaziland
Uruguay
Vanuatu.”

g) I del D skall punkt 4 utgå.